

[Margrete Auken]

fjor, blev det også helt klart sagt fra amtets side – dengang tænkte vi lidt anderledes, for da havde vi ikke denne regering – at der var ingen sikkerhedsproblemer. Den eneste indvending, man havde dengang, var, at det fra statens side var en forkert miljøinvestering. Nu lyder det anderledes.

Man skulle tro, de var ved at drukne dernede. Hvis man efter den sidste stormflod går hele reservoirsystemet igennem, er det fuldstændig grotesk. Jeg vil godt være med til at diskutere denne hævelse på 10 cm mellem dagligvandsreservoiret og højvandsreservoiret, men så skal vi altså hen i lidt mere saglige begrundelser end det dér hysteri.

Hvert 900. år vil alle reservoirer dernede være fyldt op. Lillevaden, der har en digehøjde på 2,05 m, har aldrig været i brug. Jeg synes, det hører med, inden dette bliver for pjattet.

Jeg kan godt se, at det kan lyde underligt, at vi pludselig fører de biologiske argumenter ind, selvfølgelig ikke over for det sikkerhedsmæssige, men vi føler en gang imellem, at vi er oppe imod nogle kræfter, der arbejder anderledes, og her har jeg nogle spørgsmål til ministeren.

Hvordan kan det være – disse mennesker arbejder nemlig dygtigere, end de argumenterer – at den flertalstilkendegivelse på finansloven i 1980 om, at vi skulle have åbne sidegrøfter til bedre afvanding og til hegning, har resulteret i et anlæg, som er fuldstændig overdimensioneret i forhold til denne løsning? Hvorfor er der ført el ud i området, hvis der skal grøftehegnes, og hvorfor har vi betalt for det? Hvorfor er pumpeanlægget derude dimensioneret dobbelt så stort som nødvendigt til en grøfteløsning? Hvorfor er der planer om at tilføre vandværksvand til kreaturvanding, hvis de skal drikke vand af grøfterne, som de har kunnet andre steder?

Jeg kan godt høre, det lyder mistænksomt. At der måske var nogen, der havde nogle andre interesser, ved jeg godt. Jeg har vænnet mig til – det er en dårlig udvikling af mit udmærkede væsen – at når jeg står over for mennesker, som er mere spegede, end jeg er røget, virkelig at holde på lommerne og være på plads hele vejen igennem. Det er det, vi har været i denne sammenhæng. Vi bliver nok snydt alligevel, for de er mere røgede, end vi er spegede, men altså, alle de steder, hvor vi overhovedet har en mulighed for at

opdage, at det kan gå galt, skal der nogle krav ind, der sikrer, at miljøet har førsteprioritet i forhold til de landbrugsinteresser, der kort sigter på detaildræning. Så lad os dog bygge det hele og en okkerpøl ud igennem systemet til glæde igen for hr. Tørnæs og hans fiskere. Vi er meget spændte på, hvornår der kommer lyd fra den kant, sådan at der kunne komme en sammenhæng i venstres politik.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Fru Margrete Auken sagde, at fuglene ikke havde andre steder at flytte hen. Jeg vil gøre opmærksom på, at de tællinger, der er foretaget, kun er foretaget foran det fremskudte dige, andet har man ikke taget med. Hvis fru Margrete Auken vil læse andre end de ornitologer, der har vurderet disse tællinger, vil man se, at fuglene er flyttet andre steder hen.

Jeg blev ringet op forleden af en dame, som ikke engang er venstremand – hun er nok heller ikke Sfer – som boede ude ved Ballum. Hun spurgte: kunne du ikke fortælle hende fru Margrete Auken, at fuglene er flyttet ud til Rømødæmningen? Hr. Erik Holst oplevede jo, at fuglene er flyttet derud. Hvor er de fugle, der er ved Rømødæmningen, ellers kommet fra, hvis ikke de er kommet fra dette område? Der er plads nok dér, og de skal nok vende tilbage til det område igen.

Jeg vil også gerne sige, at fru Margrete Auken, når hun siger »Sådan noget pjat« om indvandsreservoiret, burde nok være kørt ned og have set, hvor meget vand der var ved den sidste meget lille stormflod.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det er en morsom beskrivelse af fuglene, at de under byggeriet pludselig opdagede, at der var noget, der hed Rømødæmningen, hvorefter de alle sammen rejste hen og slog sig ned dér. (*Protest*). Ja, de var der i forvejen, og så var der også nogle andre. Det er de andre, som ikke er der mere. Nu tager vi især hensyn til dem, der har levet på forlandet, fordi de skulle leve i et saltvandspræget miljø. De er der ikke mere. Der er ikke tale om, at der har stået sådan en stor række